

Протокол

№

гр. София, 09.04.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 09.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **37** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „ИМПАКТ АУТО“ ЕООД – редовно уведомен чрез процесуалния си представител адв. Т., се представлява от АДВ. Т. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОР НА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ (ТД) МИТНИЦА – БУРГАС, АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ (АМ) – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

По делото е постъпила Молба от процесуалния представител на директора на Териториална дирекция Митница – Бургас, с която заявява, че не възразява да бъде даден ход на делото.

Представя и моли да бъдат приети като писмени доказателства по делото заверени преводи на следните документи:

писмо с вх. № 32-441111 от 16.12.2022 г. на АМ, към което са приложени извлечения от оригиналния файл BG_ExportDeclaration-9396-9053, съдържащи данни за процесния автомобил, приложени на л. 48, л. 49 и л. 50 от административната преписка

извлечения в табличен вид - 3 бр., приложени на л. 48, л. 49 и л. 50 от административната преписка.

Процесуалният представител на ответника е заявил, че няма да ангажира други доказателства и ако съдът прецени, че делото е изяснено от фактическа страна, не възразява да бъде даден ход на устните състезания.

Изразено е и становище по основателността на жалбата.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразено с материалния интерес и изискванията на Наредба № 1 от 2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ възможност на адв. Т. да се запознае с постъпилата молба и приложените към нея заверени преводи на документи от административната преписка.

АДВ. Т.: Запознах се

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. Т.: Не възразявам да се приемат представените преводи на документи към молбата на представителя на ответната страна. Относно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, считам същото за преждевременно, тъй като аз още не съм представил списък на разноските, за да бъде възразено, че претендираното възнаграждение е прекомерно. В този смисъл, считам, че това не е моментът, в който трябва да бъде направено подобно възражение. Нямам доказателствени искания.

Предвид становището на процесуалните представители на страните, съдът счита, че следва да бъдат приобщени към доказателствата по делото на представените с писмената молба на процесуалния представител на ответната страна заверени преводи на български език на приложения към административната преписка документи.

Мотивиран от изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към молбата на процесуалния представител на ответника от 08.04.2024 г. заверени преводи на следните документи:

писмо с вх. № 32-441111 от 16.12.2022 г. на АМ, към което са приложени извлечения от оригиналния файл BG_ExportDeclaration-9396-9053, съдържащи данни за процесния автомобил, приложени на л. 48, л. 49 и л. 50 от административната преписка и извлечения в табличен вид - 3 бр., приложени на л. 48, л. 49 и л. 50 от административната преписка.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ.Т.: Подробно съм описал своите аргументи в подадената жалба. Мога единствено да добавя, че приложената към писмата на канадските митнически власти информация за износа на процесното МПС, представляваща извадка от Канадска митническа система ЦЕРЗ, в която се осъществява електронното планиране на износ, макар и да има привидно официален характер, удостоверява единствено, че властите в страната на износа са получили електронна информация за това, че предстои да бъде осъществен износ. Тази информация, обаче не представлява първично, и в този смисъл надлежно доказателство, по смисъла на чл. 84д, ал. 1 от ЗМ, доколкото същата не е съпроводена с документи, въз основа на които да е съставена информацията, тоест, да е декларирана съответната стока, която е за износ.

В случая не е и установено от ответника на какви точно доказателства се основава информацията, че посочена преди деклариране на износа, съответно, и действително договорената и платена стойност и цена на стоката, е тази, която се твърди да е била посочена при декларирането на износа.

Липсва информация относно посочената в декларацията при износа стойност и дали същата съответства на продажната цена, и дали не включва налози, данъци, такси, поети от износителя транспортни разходи, които да са останали за негова сметка.

В случая, извършената проверка е разпоредена от директора на Митница – Бургас около 2 (две) години след осъществения внос, а самото решение е издадено точно 3 (три) години след този внос. Освен това считам, че оспорваният административен акт е издаден от некомпетентен орган, пълномощник на директора на ТД Митница – Бургас, на когото директорът не може да делегира пълномощия да издава решения, той може да прави всичко друго, но не и да издава решения, което е отменително основание по смисъла на чл. 146 АПК. Моля съда при обсъждане на днес приетите документи да не взема под внимание тези, които са със заверка „вярно с копие“, „вярно с електронния образ“, като считам, че тези заверки, по - точно тази „вярно с електронния образ“ трябва да съдържа и името и длъжността на лицето, което е направило заверката.

По идентични казуси вече има наложена съдебна практика в административните съдилища на България, в този смисъл. Ако ми разрешите да Ви цитирам: Решения на АССГ по адм. дела № 10903/2022 г.; № 6538/2023 г. № 12084/2023 г.; Решения на Административен съд – Бургас по адм. дело № 869/2022 г.; Решения на Административен съд – Пловдив по адм. дело № 1596/2022 г.; Решения по касационни дела № 190/2022 г., № 4172/2022 г., №7128/2023 г., № 4928/2023 г. на ВАС.

Същите са по абсолютно идентични казуси и ако има някакви различия, то те са в съвсем малки детайли.

Относно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, същото е определено по чл. 8, ал. 3 от Наредбата за адвокатски възнаграждения в минимален размер, като не е обжалван административен акт, тъй като ние не обжалваме посочената в него сума. Към нея пише, че дължим и лихва, която не е изчислена, така че няма как на материален интерес да изчисляваме адвокатското възнаграждение.

Представям списък на разноски, като считам, че към тях трябва да бъде прибавени и разноските от административното производство, при обжалването пред Митница – Бургас. Те са в размер на 300.00 (триста) лева. Трябва да са посочени в пълномощното.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:15 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: